

**KERJÄLÄIS-
KUNINGATAR**

SAARA
HENRIKSSON
KERJÄLÄIS-
KUNINGATAR

into

*Kirjailija kiittää Taiteen edistämiskeskusta ja Suomen
Kirjailijaliittoa työnsä tukemisesta.*

© Saara Henriksson ja Into Kustannus 2025

into

Into Kustannus Oy
www.intokustannus.fi

Kansi: Timo Numminen
Taitto: Iiris Kallunki

ISBN: 978-952-393-547-1

Paino: Tallinna Raamatutrükikoda, Viro 2025

Terve Maria, armoitettu! Ylhäiselle suojelijalleen, hänen kuninkaalliselle korkeudelleen kukoistavimmassa nuoruudessaan me, nöyrät sisaret, vähäisimmät Meidän Rouvamme ja Jeesuksen Kristuksen palvelijoista, omistamme tämän kertomuksen. Laskeudumme hänen suosioonsa ja tervehdimme häntä Pyhän Matildan ja Pyhän Adelheidin nimissä. Kiitämme suojelijaamme kaikesta siitä, mitä hänen korkea-arvoisuutensa on vaatimattomien maallikkosisarten hyväksi tehnyt. Tarjotkoon tarinamme hänelle, joka poikkeuksellisessa viisaudessaan suvaitsee sitä kuulla, hengen evästä ja hyväksyttävän selvityksen kaikesta siitä kummallisesta, mitä Pyhän Luostarimme perustajan Matilda Ringelheimiläisen ja hänen korkean puolisonsa Heinrich Linnustajan aikana tapahtui, ja miksi kuninkaan hauta Pyhän Servatiuksen katedraalin kryptassa on tyhjä...

OSA I

HEDWIGIN KIRJA

LOKAKUU ANNO DOMINI 1465

Ensimmäinen laulaja putosi puolessa välissä litaniaa. Hedwig oli polvistuneena alttarille ja hätkähti äkillistä ääntä. Hän loi katseensa maahan ja yritti olla vilkuilematta taakseen. Sivukorvalla hän kuuli, kuinka pyörtyneen kuorolaisen vierustoverit auttoivat tämän istumaan kuorin portaille. Sopraanojen rivistön takaa voipunutta laulajaa ei näkynyt. Kuoro jatkoi sävelmää keskeyttämättä. Alhaalla kirkkosalissa, näkymätömissä, seurakunta seisoj ja odotti.

Ruhtinaspiispa Gebhard siunasi ruhtinatarabbedissan vallan tunnukset. Hän kuljetti kättään puuhun maalatun kruunun, leijonan ja joutsenen yläpuolella, kynttilöiden liekit kuvastuivat vaakunakilven lakatusta pinnasta, piispan käsi oli niin valkoinen ja sormet pitkät ja sirot. Hedwig kohotti hieman leukaansa ja toivoi, että piispa tarttuisi siihen lempeästi, mutta hetki oli jo mennyt.

Piispa painoi hopeisen vanteen hänen päähänsä, koska keisari ei ollut saapuvilla sitä tekemään. Se laskeutui valkoisen päähineen ympärille kevyesti mutta lujasti, kuten hänen valtansa tästä eteenpäin. Ruhtinatarabbedissa Amanda Hedwig Margareta, keisarin sisarentytär ja Saksin vaaliruhtinaan Fredrik II:n tytär julistettiin täysi-ikäiseksi hallitsijaksi, kaupungin suojelijaksi ja Quedlinbur-

gin vapaan ja maallisen keisarillisen luostarin valtiattareksi. Muisto jostain kaukaa: Hedwig oli ollut yöjalassa ja hiipinyt takaisin luostariin villiviinin varjossa. Hän oli pelännyt, muttei jäänyt koskaan kiinni, toisin kuin moni. Hedwig keskittyi ankarasti, jotta ei olisi naurahtanut. Piispa näytti niin vakavalta tehdessään ristinmerkin.

Sillä siinä hetkessä kumpikin heistä oli jotain muuta. Kukkulat katosivat luostarivuoren ympärillä, tammipuut, joiden käppyräiset oksat puhkoivat aamuisen usvan. Linnut nousivat lentoon oksilta ja linnan tornien vielä aamukasteesta kiilteleviltä kattopaneuilta ja hävisivät korkeuteen. Otollinen, nöyrä, harras seurakunta lauloi hymniä Meidän Rouvallemme, joka suojeli kaupunkivaltiota ja koko Pyhää Saksalais-Roomalaista Keisarikuntaa. Meidän Rouvamme siunatkoon naapurivaltakunnan Halberstadtin ruhtinaspiispa Gebhard Hoymilaista ja magistraa, ruhtinatarabbedissaa Hedwig Saksilaista. Heidän kohtalonsa liittyivät yhteen ja heidän tiensä oli yhteinen. Hetken verran he koskettivat alkuperäisiä sanoja ja säveliä, joilla maailma oli luotu.

Hedwig kohotti katseensa. Epätavallinen hymy karehti Gebhardin suupielessä. Virkaanastujaisia seuraava kirkkokansa, harvat aateliset epämukavissa kuorituoleissaan ja kirkon kivisellä lattialla puutumustaan liikehtivät porvarit olivat ulkopuolisia. He kantoivat maallisia huolia, jotka eivät koskettaneet häntä. Mitä merkitsi kauppiaiden mahti, hansaliiton vaikutusvalta satojen vuosien historiassa, jossa luostarilinnan maallikkosisaret hallitsivat ja omistivat rukouksensa Heinrich Linnustajalle ja Pyhälle Matildalle? Tämä valtakunta oli heille annettu.

Ja Meidän Rouvamme suureksi kunniaksi Hedwig hallitsisi hyvin ja oikein. Hän kunnostaisi kaupungin kanavat ja antaisi korjata joen padon. Hänen aikanaan luostarilinna kohoaisi uuteen kukoistukseensa. Niityt kukoistaisivat pellavankukkia ja unikoita täynnä,